

gerne have Lov til at bemærke, at jeg ikke har kunnet finde, hvorfra det franske Blad har disse Oplysninger, men jeg har her en officiel Opgørelse over den tyske Østersøflaades Styrke den 2. August 1914, og efter den var der ikke som opgivet 9 smaa Krydsere, men kun 7, og der var ikke 10 Torpedobaade, men kun 8, saaledes at de franske Opgivelser i Virkeligheden er lidt for store. Og saa siger Bladet videre: Denne lille Flaade skulde tilmed gøre Modstand mod Angreb af den russiske Flaade, saaledes at de Styrker, som Tyskland kunde anvende mod Danmark, kun var smaa, ja, endog svage. Hvis Tyskland skulde have foretaget sig noget mod Danmark paa Landjorden, saa vilde det 9de Reservearmékorp ikke have været tilstrækkeligt, det var ikke den danske Styrke overlegent, og det var umuligt for Tyskland at detachere mere. Derefter foretager Bladet saa et lille Tankeeksperiment, idet det tilføjer: Hvis Tyskland havde indladt sig paa Foretagender mod Danmark, vilde Følgen deraf være blevet, at det var blevet et Par Armékorp svagere ved Marne, og saa vilde Marneslaget ikke alene være blevet tabt som nu, men maaske vilde det være blevet til et saadant Nederlag, at det havde endt Krigen.

Se, det er jo uægtelig en anden Vurdering af vort Forsvarsvæsen og vor Forsvarsordning i 1914 end den højtærede Forsvarsministers. Tyskland vidste sikkert paa en Prik i 1914, hvad vi kunde stille op, og hvad det var værd, og mon ikke en medbestemmende Grund til, at Tyskerne spurgte, om vi vilde spærre Store Bælt, var den, at de var paa det rene med, at hvis de vilde tvinge Danmark ved f. Eks. at foretage et Angreb paa København med deres Flaade, saa vilde de have været nødsaget til, før de kunde etablere sig i Køge Bugt, hvorfra de kunde bombardere København, at rydde de Hundreder af Miner, som vi inden den 5. August om Aftenen kunde have udlagt der, og det Arbejde skulde de foretage, medens de blev udsat for Angreb af vore Torpedobaade og Undervandsbaade, saa det var vist ikke blevet saa ganske let. Og hvis de vilde sætte sig i Besiddelse af Punkter paa Store Bælts Kyster for at kunne foretage en effektiv Spærring af Bæltet, maatte de vente paa Sjælland at møde en mobiliseret Styrke, paa henved 90 000 Mand. Lad der saa have været Mangler ved vor Forsvarsordning, den har sikkert ikke virket indbydende paa Tyskland til at ville sætte sin Villie igennem overfor os med Magt.

Jeg skal med disse Bemærkninger overlade ærede Medlemmer selv at dømme om, hvorvidt man kan sige, at vor Forsvarsordning i 1914 viste sig at være fuldstændig umulig, og om det var *paa Trods af* den, vi blev holdt udenfor Krigen.

Den højtærede Forsvarsminister var derefter inde paa et andet udenrigspolitisk Spørgsmaal, jeg gerne vil belyse — for øvrigt har ogsaa andre ærede Talere været inde paa det. Den højtærede Minister udtalte: „Naar man mener, at Danmark ikke kan opfylde sine Forpligtelser overfor Folkenes Forbund efter dette Forslag, vil jeg gerne understrege, at Tyskland for kort Tid siden blev optaget i Folkenes Forbund, og dette Land er afrustet eller nedrustet i højere Grad forholdsmæssigt set, end Danmark vil blive, naar det Forslag, som her foreligger, bliver vedtaget.“ Og senere udtalte Ministeren: „Ingen kan da for Alvor mene, at hvis Danmark indfører en Ordning svarende dertil, skulde det svigte de Forpligtelser, det har overfor Folkenes Forbund, naar Folkenes Forbund uden noget som helst Krav om yderligere Rustninger har optaget Tyskland.“

Til disse Udtalelser vil jeg gerne først bemærke, at Folkeforbundet ganske naturligt ikke kan stille Krav om yderligere Rustninger ved Optagelsen af Stater, hvis Nedrustning er fastsat gennem Fredstraktaterne. Dette Forhold kan ikke sammenlignes med, at en Stat, der er Medlem af Forbundet, afskaffer sit Forsvarsvæsen, disse to Forhold kan efter min Mening slet ikke paralleliseres. Det andet, jeg vilde bemærke, er, at det maa synes utvivlsomt, at en Stat ikke kan opfylde sine Forbundsforpligtelser, naar den helt afskaffer sit Forsvarsvæsen, og det Lovforslag, der her foreligger, gaar jo ud paa Afskaffelse af ethvert Krigsapparat, idet saavel det foreslaaede Vagtkorps som Statsmarinen hverken kan eller skal bruges til Løsningen af militære Opgaver. Men Folkeforbundspagten omhandler netop Anvendelsen af virkelige militære Styrker. Der staar saaledes i Folkeforbundspagtens Art. 16, 2det Stykke, som jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse til at oplæse, følgende: „I dette Tilfælde“ — der er her Tale om en Krig paabegyndt af et Folkeforbundsmedlem — „skal Raadet være pligtig til, overfor de forskellige i Betragtning kommende Stater, at stille Forslag om, med hvilke virksomme land-, sø- og luftmilitære Styrker Forbundsmedlemmerne hver for sig skal bidrage til Tilvejebringelsen af de Militærstyrker, der skal anvendes for at haandhæve Forbundsforpligtelserne.“ Jeg